

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

COSAC-møde - Madrid 12.-14.maj 2002

Til udvalgets orientering fremsendes kortfattet referat af COSAC-mødet, der fandt sted i Madrid den 12. – 14 maj 2002. Det spanske formandskab vil senere udsende et udførligt referat.

Et referat af drøftelserne på COSAC-mødet om EU-Konventet er udsendt på Info-note I 147.

De vedtagne konklusioner fra mødet vedlægges som bilag.

Med venlig hilsen

Peter Juul Larsen

XXVI COSAC

Madrid den 12. – 14. maj 2002

1. Åbning af mødet

Det 26. COSAC-møde blev åbnet af formanden for Congreso de los Diputados Luisa Fernanda Rudi Úbeda og formanden for det spanske parlaments Europaudvalg Josep Borrell.

Dagsordenen blev godkendt. Der var enighed om at drøfte EU-konventet under punktet om de nationale parlamenter.

2. Statssekretær for europaanliggender Ramón de Miguel: Mere Europa i Verden – Udenrigsanliggender og udvidelsen af den europæiske union

Ramón DE MIGUEL, Statssekretær for Europæiske Anliggender, fortsatte morgenens session ved at gennemgå de mange områder, han for sit vedkommende havde beskæftiget sig med under det spanske formandskab. I sin indledning fremhævede han sine store forventninger til konventsarbejdet, og han fandt det vigtigt, at konventet havde den brede sammensætning, når man talte om ideer til fremtidens Europa. Fra spansk side gik ind for at styrke de nationale parlamenters rolle, at sikre ligevægt og den demokratiske proces. Han foreslog der blev vedtaget et bindende charter med en adfærdskodeks for de parlamenternes arbejde, således at der kunne udvikles direktiver for den fremtidige kompetence.

Om arbejdet med udvidelsen, som statssekretæren benævnte som kronen på formandskabets udenrigspolitiske aktiviteter, kunne De Miguel oplyse, at man arbejdede hårdt og stærkt på at få lukket så mange kapitler som muligt med de mange kandidatlande incl. Bulgarien og Rumænien. Han forventede, at det spanske formandskab nåede så langt, at der kun ville udestå nogle få kapitler til yderligere forhandlinger med de 10 lande, forme ntlig vedr. det finansielle område, regionalpolitikken, landbrug – egne ressourcer og det institutionelle. Det var hans håb – og forventning – at København afslutter forhandlingerne som forudset.

Ved sin gennemgang af de mange udenrigspolitiske relationer henviste statssekretæren til ordsproget for det spanske formandskab " Giv Europas udenrigspolitik en stor vægt", hvorved Europa med én stemme kunne vise et kollektivt tiltag for at få Europa på verdenskortet. Han var også af den opfattelse, at Europa havde fået mere indflydelse på den internationale scene. Således nævnte han bl.a.

- sikkerhedspolitikken, hvor han navnlig lagde vægt på gennemsigtighed, og hvor koordinering efter hans opfattelse havde været vanskelig at opnå
- forsvarsområdet, der militært efter hans mening nærmest havde afløst NATO
- at han lagde stor vægt på udviklingen af den parlamentariske dimension inden for såvel forsvar som sikkerhed
- Washingtonmødet, hvor EU havde deltaget og fået understreget respekten for menneskerettighederne, og hvor også terrorisme blev drøftet, herunder udlevering mellem EU og USA
- Mellemosten, der er et meget vanskeligt område, men hvor EU har gjort en stor diplomatisk indsats også inden for FN-regi. EU støtter jo fredsplanen. Herudover er der dog opnået enighed om Afghanistan

- forbindelserne med Latinamerika og Caribien med henvisning til Topmødet i Madrid, hvor der er udarbejdet erklæringer og fremme af navnlig retssikkerheds- og politisamarbejdet
- Euromiddelhavsforum, hvor der trods krisen i Mellemøsten er udvist stor vilje til samarbejde om grundlove og politisk udvikling samt taget højde for oprettelse af en bank inden for dette regi
- Det 9. topmødet (29. maj i år) med Rusland, hvor der bl.a. skal drøftes en konsolidering af det europæiske rum – handlingsplan og samarbejdsaftale, en oprettelse af en dialog på energiområdet, retspolitik f.eks. indvandring, iværksættelse af Schengenaftalen (Kaliningrad)
- Samarbejde – også med asiatiske lande.

Han afsluttede sit oplæg med opfordring til at alle udviste store bestræbelser på at opbygge en harmonisk fælles udenrigspolitik.

Den følgende debat efterlod en del ubesvarede spørgsmål og fik mere karakter af politiske kommentarer fra deltagerne, idet kun enkelte spørgsmål blev kommenteret af Ramón De Miguel.

Således delte Herman DE CROO, Belgien, med mange andre statssekretærens synspunkt om, at det var vigtigt af få en drøftelse af de nationale parlamenters rolle i gang. Der var nu taget fat i det centrale – også i Konventet, der efter hans opfattelse skulle have en koordinerende rolle via dets medlemmerne og de hjemlige parlamenter . Der skulle arbejdes hen i mod en parlamentarisk indsats, der afspejler alle parlamentariske synspunkter.

Elisabeth ARNOLD, Danmark, glædede sig over optimismen med de igangværende forhandlinger med kandidatlandene – også inden for landbrugsordningerne. I den forbindelse henviste hun dog med nogen bekymring til, at USA netop havde øget landbrugsstøtten betragteligt, og hun rejste spørgsmål om, hvorvidt dette betød en konkurrence på statskassen i stedet for på kvalitet, og hvorvidt de sidste tiltrædelsesforhandlinger herved ville dyrere og vanskeligheder. Ramón DE MIGUEL delte Elisabeth Arnolds bekymring med hensyn til USA's støtte til landbruget. Han så ingen anden løsning end at tilbyde kandidatlandene en overgangsordning, hvorefter man måtte tilpasse den økonomiske situation. USA udviste ved den forøgede støtte til landbruget ikke forståelse for situationen i EU, hvor det skal fungere økonomisk uden støtte. Det gjorde ikke det nemmere for EU.

Esko AHO, Finland, havde forslag om et lidt ændret slogan for Europa, idet han foreslog det udvidet fra "Mere Europa" til "Mere effektivt Europa", idet dette ville betyde, at målet ville blive opnået lettere. Europa ville få større indflydelse, og der vil i større udstrækning blive taget hensyn til EU på globalt plan. Alojz Peterle, Slovenien, ville gerne opnå en win-win situation for alle parter, således at det blev til "Mere Europa" også i Europa. Det demokratiske Europa er lanceret for længe siden, og det skal vi stadig koncentrere os om.

Elmar BROK, Europa-Parlamentet, udtrykte bekymring for mulighederne for en fredelig løsning i Mellemøsten. Han syntes bedre om en fremgangsmåde, hvor Europa og USA sammen sendte repræsentanter til fredsforhandlinger i Mellemøsten. I øvrigt var udvidelsen efter hans mening ikke kun et spørgsmål om at finde midler til finansiering, der var også for alle parter en merværdi i udvidelsen.

Evgeni KIRILOV, Bulgarien, håbede på mere Europæisk Union i Sydøsteuropa og var glad for, at forhandlingerne var gået så hurtigt under det spanske formandskab. Også fra rumænsk side, Liviu MAIOR, udtrykte man stor tilfredshed med forløbet af udvidelsesforhandlingerne og bemærkede i den forbindelse, at der vedr. Bulgarien var afsluttet flere kapitler under det spanske formandskab end under de sidste 3 formandskaber.

Fra østeuropæisk side, Estland, Litauen og Rumænien, blev der navnlig lagt vægt på en udvidelse af samarbejdet på det forsvars- og sikkerhedspolitiske område. Polen var enig heri og supplerede med at et udvidet EU skabte større stabilitet og et udvidet potentiale og bliver derved en større medspiller på det globale plan. Men det stillede krav om kontrolleret åbenhed i grænseområderne fulgt op af store krav på visaområde. En udvidelse af Schengensamarbejdet blev også nævnt i denne forbindelse. Rusland – Kaliningrad - blev navnlig fra Litauen herved betragtet som naturlige samarbejdspartnere.

Italienerne blev mere konkrete og udtrykte bekymring for udvidelsens betydning for samhørighedspolitikken, idet Mål-1 områderne i Syditalien ville forsvinde med de nye afgrænsningskriterier, og man mente derfor, at der naturligt måtte ske kompensation herfor.

Delvis på linje hermed efterlyste Jaime GAMA, Portugal, bud på løsninger på de udefra kommende udfordringer der er i sidste fase i udvidelsesforhandlingerne i en kontekst med finansiering, regional- og landbrugspolitik samt sikkerhed og frihed. Det er nødvendigt at fremme kendskabet til ansøgerlandene blandt EU-befolkningerne – men også i øvrigt.

Elisavet PAPAZOI, Grækenland, var noget bekymret for, hvorledes situationen var for Cypern. Efter hendes opfattelse skulle Europa have en større økonomisk betydning på globalt plan, men så skulle Europa også være stærkere. EU's politiske betydning var også begrænset, der er behov for større forandringer med henblik på den rolle EU skal spille. Efter hendes opfattelse skulle europæiske interesser gå forud for nati I>. Ramón DE MIGUEL delte den græske bekymring, idet der trods ihærdig indsats og store bestræbelser fra både græsk og tyrkisk side ikke endnu ikke var fundet en løsning for Cypern.

Fra Tyrkisk side udtrykte Ayer YILMAZ derimod glæde ved at man under det spanske formandskab reelt havde betragtet Tyrkiet som et kandidatland og fortsat forhandlingerne. EU's udfordring var nu den største udvidelse nogensinde. Man ønskede en større gennemsigtighed og også fra tyrkisk side fandt man det vigtigt at få styrket den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik, både økonomisk og politisk.

Afslutningsvis på debatten ønskede man fra spansk side at understrege det politiske element i udvidelsen. Man var i øvrigt glad for forbedringerne inden for EUROMED under mødet i Valencia.

3. Fremlæggelse af dokumenter om status i analysen om de nationale parlamenters rolle i den europæiske konstruktion – fremtidens Europa

Medlemmerne gav udtryk for følgende (skematisk opstillet):

Belgien

- Bedre parlamentarisk balance mellem parlamenterne (EP + nationale parlamenter) og Rådet.
- Mere strukturerede COSAC-møder, der giver baggrund for et mere formaliseret samarbejde mellem de nationale parlamenter, herunder oprettelse af et fast sekretariat for COSAC.

Europa-Parlamentet

- Europa-Parlamentet må styrkes gennem en udvidelse af området for medbestemmelse og valg af Kommissionens formand
- De nationale parlamenter må styrke deres indflydelse over deres respektive regeringer
- Samarbejdet mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet må udvikles, specielt på 2. og 3. søjle. Dette kan gøres ved en formel aftale mellem Europa-Parlamentet og formændene for de nationale parlamenter. Forhandlingerne herom kan starte på parlamentsformandsmødet i Madrid først i juni måned.

Danmark (Claus Larsen-Jensen)

Folketinget har ikke tilendebragt drøftelserne om fremtidens Europa. Derfor ikke et endeligt oplæg.

- EU-politik er indenrigspolitik. Der må ske en parlamentarisering af beslutningssystemet, nationalt og på EU-niveau. Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter må sammen styrke demokratiet.
- En fremtidig traktat må styrke de nationale parlamenters rolle, herunder fastsætte tidsfrister, der giver tid til behandling.
- COSAC, der kan omdøbes til "Parlamenternes Forum", skal styrkes gennem et øget og mere formaliseret samarbejde mellem de nationale parlamenter, der omfatter vigtige emner og forslag. Evt. også inddragelse af regionale repræsentanter.
- COSAC må opbygge et eget mindre sekretariat, der må bygge på parlamenternes udsendte medarbejdere. Sekretariatet skal holde tæt kontakt til de nationale parlamenter og forbedre samarbejdet, informationsudveksling m.v.
- Reformen af COSAC kan påbegyndes i år og behøver ikke at vente på ændring af traktaten.

Finland

- Tilslutning til de danske synspunkter. Ønsker ikke noget Andet Kammer, men støtter et permanent sekretariat.

Frankrig

- Frankrig foreslog COSAC. Frankrig erklærer nu COSAC for død i den nuværende form, der ikke lever op til forventningerne. Der må ske en fornyelse gennem en ny struktur: Fastere organisation, hyppigere møder og på andre tidspunkter (hvor muligheden for indflydelse er større).

- Frankrig ønsker ikke et administrativt tungt Andet Kammer/europæisk Senat, men et pragmatisk samarbejde.

Tyskland

- På det nationale plan må der være klare regler i staterne om forholdet mellem de nationale parlamenter og deres regeringer.
- På europæisk plan: Ikke noget nyt kammer, men et samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet.
- Kompetenceafklaring mellem det nationale og EU gennem fastlæggelse af principper for subsidiaritet (ikke liste), der inddrager de nationale parlamenter og ikke (som nu) overlader det til Kommission og Råd.
- Forslag: Nedsættelse af fælles udvalg af medlemmer af Europa-Parlamentet og nationale parlamenter til at regulere forholdet mellem de to demokratiske organer.
- COSAC bør ikke udvikles til mere end at drøfte subsidiaritet, skal ikke være et lovgivningskammer.

Luxembourg

- Ændring af COSAC er nødvendigt, herunder støtte til de danske synspunkter.
- COSAC kan suppleres med et samarbejde mellem nationale parlamenters fagudvalg, der kan drøfte konkrete forslag af større betydning. Dette samarbejde koordineres gennem COSAC, evt. med deltagelse af Europa-Parlamentets relevante udvalg.
- Støtter et permanent sekretariat til COSAC.
- COSAC bør være mere synlig over for borgerne. Informationsindsats for de nationale parlamenter

Sverige

- Vedtager betænkning om fremtidens Europa den 4. juni.
- COSAC-samarbejdet er vigtigt og skal udvikles yderligere.

UK

- Stærk brug for reform af COSAC, der mere og mere er præget af generelle drøftelser om generelle emner. Efterlyser konkrete drøftelser om parlamenternes arbejde (" hvordan behandler parlamenterne spørgsmålet om subsidiaritet").
- Vigtigt at de nationale parlamenter udvikler systemer til at blive informeret og (på baggrund heraf) kontrollere egne regeringer.
- Ikke behov for Andet Kammer, men for et mindre (2 –3 personer) permanent sekretariat for COSAC, der skal have til opgave et udveksle informationer mellem parlamenterne, informere om EU og sørge for information fra Rådet til COSAC.
- COSAC må have en rolle i anvendelsen subsidiaritets-princippet.

Grækenland

- Tilhænger af et permanent sekretariat for COSAC. Dette kan vedtages i år.

Italien

- Tilhænger af at oprette arbejdsgrupper (af fagudvalg) under COSAC. F. eks. arbejdsgrupper om retlige og indre anliggender og om FUSP.

4. Vicepræsident og økonomiminister Rodrigo de Rato: Fra Lissabon til Barcelona. Et rigt, dynamisk Europa til fordel for borgerne

Overskriften hentyder til den proces, der blev igangsat på Det Europæiske Råds møde i Lissabon, og som senest blev evalueret på topmødet i Barcelona.

Den spanske viceministerpræsident og økonomiminister Rodrigo de Rato lagde op til drøftelsen i et længere indlæg. Han var stolt over, at euroen i fysisk form havde set lyset under det spanske formandskab, og at indførelsen af de nye sedler

var foregået uden større overgangsproblemer og uden nævneværdige prisstigninger. Han så frem til, at samarbejdet mellem de ti eurolande ville sætte yderligere fat på integrationen og give mulighed for en kraftigere økonomisk vækst.

Herefter beskrev økonomiministeren den afmatning i den økonomiske vækst, som havde præget hele verden i 2001, hvor der totalt set havde været tale om nulvækst. I EU havde vækstraten været 1,7 pct., og Kommissionen forventede en økonomisk vækst for 2002 på samme niveau. En høj økonomisk vækst forudsætter ifølge de Rato, at man træffer de politiske beslutninger, som er nødvendige for at realisere det mål, man satte sig i Lissabon om inden 2010 at gøre Europa til det mest konkurrencedygtige område ved brug af den allernyeste teknologi.

Økonomiministeren nævnte en række af de beslutninger, der var truffet på topmødet i Barcelona og derefter var blevet gennemført i økofinrådet eller i hvert fald var i færd med at blive gennemført, herunder:

- skattepolitiske handlingsplaner
- budgetpolitiske retningslinjer i overensstemmelse med Stabilitetspagten
- koordinering af den økonomiske politik med henblik på at opnå næsten fuld beskæftigelse i 2010
- strukturelle reformer på arbejdsmarkedet
- liberalisering af energisektoren for så vidt angår gas og el
- koordinering af transportpolitikken i luftrummet og på jernbanelinjerne
- reform af den finansielle sektor med henblik på at tiltrække risikovillig kapital, samtidig med at man giver flere informationer til offentligheden, så manipulering af markedet forhindres og finansielle skandaler undgås
- fælles regler for finansielle tjenesteydelser
- nedsættelse af skatten på arbejde, især for lave indkomster, således at det kan betale sig at arbejde
- arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger for at forbedre mulighederne for kvinder og ufaglærte
- forbedring af arbejdsmiljøet
- fremme af privat pensionsopsparing, da de offentlige finanser ellers ikke kan finansiere de store pensioner, der må forudses i de kommende årtier

Efter økonomiministerens gennemgang af arbejdet i økofinrådet kommenterede medlemmerne talen og stillede spørgsmål vedrørende så forskellige emner som:

- forhandlingerne med Mercosur
- økonomi- og finansministrenes samarbejde med arbejds- og socialministrene
- skatteharmonisering
- nye energikilder til erstatning for nedlagte atomkraftværker
- forbedring af forholdene for små og mellemstore virksomheder
- europæisk helbredskort
- illegal indvandring
- modsætningen mellem konvergenskravene om ligevægt på de offentlige finanser og ønsket om øget beskæftigelse
- misforholdet mellem topmødevedtagelser om budgetligevægt og skattelettelser i de enkelte lande forud for valg
- sammenhængen mellem renteskatteharmonisering og forhandlinger med tredjelande, så man undgår kapitalflugt til f.eks. Schweiz
- harmonisering af pensionssystemer
- forbedring af ufaglærte arbejderes kvalifikationer, så de kan komme ind på arbejdsmarkedet

Lars BARFOED takkede økonomiministeren for en interessant redegørelse og erklærede sig enig i, at Lissabonprocessen er fantastisk vigtig for Europas økonomi og Europas erhvervsliv. Han betegnede det som afgørende, at vi i Europa får skabt et mere attraktivt investeringsklima, der kan tiltrække investorer, så de vælger at investere i Europa fremfor i USA. Derfor var Lars Barfoed enig i de fleste af de initiativer, ministeren havde nævnt, især for så vidt angik de mere overordnede strukturelle initiativer, som tog sigte på at skabe gode rammevilkår for erhvervslivet. Derimod fandt han, at man måtte være mere selvkritisk og lade være med at opstille alt for mange målsætninger og gennemføre en alt for detaljeret regulering. Det kan ende i den form for planøkonomi, som man kendte i Sovjetunionen. "Politikere kan ikke skabe vækst i virksomhederne, det kan kun markedet gøre." Virksomhederne skal have en vis frihed, og EU skal passe på at overholde nærhedsprincippet og overlade det til landene selv at regulere deres eget erhvervsliv og tage ansvaret for deres egen økonomiske udvikling. Han advarede også mod at opstille så ambitiøse målsætninger, at de bliver urealistiske, for så mister borgerne tilliden til Den Europæiske Union. Som eksempler på en for detaljeret regulering nævnte Lars Barfoed en fælles europæisk definition af "god virksomhedsledelse", detaljerede regler for, hvordan virksomhederne skal informere investorerne, samt regulering af vilkårene for vikarbureauer.

I sit svar til Lars Barfoed henviste økonomiminister De RATO til, at det er de enkelte lande, som gennem en fornuftig økonomisk politik kan tiltrække investorer. Det gør man ikke ved politiske proklamationer og fælles europæiske målsætninger for vækst, men ved f.eks. i de enkelte lande at lette skattetrykket.

5. Statssekretær D. Pedro Morenés Eulate: Kampen mod terrorisme i EU

Den spanske statssekretær D. Pedro Morenés Eulate gav på COSAC-mødet en kort redegørelse for de seneste EU-initiativer i kampen mod terrorisme. Han tilkendegav, at EU-landene med den internationale terrorisme står overfor et globalt fænomen, som kun kan bekæmpes effektivt gennem transnationale aftaler.

Morenés Eulate understregede, at kampen mod terrorisme ud over politisamarbejde, også skal omfatte en koordination af den økonomiske og finansielle politik, diplomatisk samarbejde samt harmoniseringen af lovgivning på EU-plan.

Han gennemgik derefter en række af de initiativer, der er taget det seneste lille års tid såsom "den fælles arrestordre", oprettelsen af Eurojust og en styrkelse af Europol.

I forbindelsen med styrkelsen af Europol, nævnte han bl.a., at man havde oprettet en specielt tasc-force til bekæmpelse af terrorisme inden for Europol. Tasc-forcen består, ifølge Morenés Eulate, af 75 eksperter fra politi og efterretningstjenester fra EU-landene.

6. Vedtagelse af konklusioner fra det XXVI COSAC

Mødet vedtog vedlagte konklusioner.